

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

sent esse usu recepta & extensa. Id saltem
 omnino credibile est (quod Plures docent)
 posse monachum in Confirmatione tenere
 monachum confirmandum. Immo ita fieri
 apparet magis conveniens.

Denique sollicitè observandum Pasto-
 ribus, ut tum hujus Sacramenti anterabi-
 litatem, tum cognationem spiritualem ex

hoc oriundam inculcent fidelibus, ob in-
 commoda quæ alioquin oriri nata sunt.
 Immo in hunc finem expediret omnino
 servari Registrum confirmatorum, uti bap-
 tizatorum: cum alioquin facile obliteretur
 memoria seu notitia Sacramenti suscepti,
 ac cognationis inde procedentis cum ma-
 ximis inconvenientiis.

TRACTATUS III.

DE

SANCTISSIMO

EUCHARISTIÆ

SACRAMENTO.

P R Æ F A T I O.

QUOD doctrinæ postulat, ut explicato Sacra-
 mento regenerationis & Confirmationis, quo
 utroque perfecti efficiuntur Christiani, aga-
 mus de Sanctissimo Eucharistia Sacramento,
 quod baptizatis & confirmatis more anti-
 quo primò dari consuevit, & si adulti sint,
 etiamnum dari convenit, instar Spiritua-

lis nutrimenti. Quamvis alioquin ipsam ordine dignitatis pri-
 mum sit: nam commune hoc quidem est sanctissimæ Eu-
 charistiæ cum ceteris Sacramentis, symbolum esse rei sacra-
 e, & invisibilis gratiæ formam visibilem: verùm illud in
 ea excellens & singulare reperitur, quòd reliqua Sacra-
 menta tunc primùm vim sanctificandi habent, cum quis il-
 lis utitur; at in Eucharistia ipse sanctitatis Auctor ante usum
 est; ut rectè Trid. sess. 13. c. 3. Et hoc quidem signatum seu con-
 tentum excellentissimum semper subest in hoc Sacramento; quòd
 proinde est in signando verissimum: cum alia Sacramenta, quã-
 tumvis ex se veracia in signando, ob indispositionem suscipien-
 tis interdum careant suo signato, scilicet gratiâ. Mirabilissimum
 quoque est, immo miraculorum à Christo patratorum maxi-
 mum, in quo ipse divitias divini sui erga homines amoris
 velut effudit, memoriam faciens mirabilium suorum, ut lo-
 quitur

quitur Trid. sup. c. 2. addensidem esse symbolum in unius illius corporis, cuius ipse caput existit, cuique nos tamquam membra arctissima fidei, spei & charitatis connexionē adstrictos esse voluit, ut id ipsum omnes diceremus, nec essent in nobis schismata. *Nihilominus* zizania execrabilium errorum & schismatum inimicus homo his nostris temporibus in doctrina fidei, usu, & cultu sacrosanctæ Eucharistiæ superfeminavit: quam alioqui Salvator noster in Ecclesia sua tamquam symbolum reliquit ejus unitatis & charitatis, quæ Christianos omnes inter se conjunctos & copulatos esse voluit, ut ait, Trid. in Procemio sess. 13. *Quocirca sanam & sinceram de Venerabili hoc & divino Sacramento doctrinam iradituri, pariter errores contrarios convellere & refellere studebimus, adjuncturi ea, quæ salvâ parte Christianâ inter Catholicos sunt controversa.*

DISPUTATIO PRIMA.

De Sacramento Eucharistia secundum se.

QUESTIO I.

An Eucharistia sit Sacramentum?

EUCHARISTIA VOX Græca idem est quod gratiarum actio, vel bona gratia. Est autem communi Ecclesiæ usu assumpta ad denotandum hoc Sacramentum. Et merito: tum quia ipse Christus illud instituens gratias egit, sive (ut est in Græco) eucharistizavit: tum quia nos idem in gratiarum actionem sumere & offerre debemus. Similiter est bona gratia: tum quia est maximum Dei beneficium: tum quia confert gratiam: tum præcipue quia realiter continet Christum, qui est gratiâ plenus, omnisque gratiæ fons.

Vocatur etiam hoc Sacramentum communio, quia conjungit & unit fideles tamquam membra inter se & cum suo capite Christo, adeoque per ipsum communicant fideles Christo & inter se. Dicitur quoque Synaxis, id est, congregatio, sive propter eandem fidelium societatem quam significat & efficit, sive quia solebant, ac etiamnum solent ejus gratiâ fideles in unum convenire. Quarto antonomastice vocatur mysterium & Sacramentum, quia inter omnia Sacramenta rem maximè arcanam & sacram continet. Pariter per antonomasiam vocatur Venerabile Sacramentum, quia singulariter præ ceteris sanctum & venerabi-

le est. Quintò quando datur mortuis dicitur viaticum, quia viam sternit, & vires transmittit ad alteram vitam suppediat. Sextò dicitur etiam hostia, quia per sacrificium incruentum Deo offertur in gratiarum actionem. Septimò dicitur convivium, in quantum animam replet & satiat. Dicitur octavò cena Dominica, quia in ultima cena fuit institutum: quamvis hoc nomen (quod Hæreticis nostris maxime placet) frequenter abutantur iidem Hæretici ad suos errores, ideoque cautè sit usurpandum.

DICO: Eucharistia est verum Sacramentum. Est de fide, & constat ex Trid. sess. 13. *Florentino in Decreto de Armenis, Lateranens. c. Firmiter, de summa Trinit.* Et ex perpetua Traditione ac consensu Patrum & Conciliorum: nam ante annos mille ducentos in Concilio Carthagenensi III. c. 24. & 29. appellatum est, *Sacramentum altaris, & Sacramentum corporis & sanguinis Domini.* Patet etiam ex *Matth. 26. Marci 14. Luca 22. Joan. 6.* Et *1. ad Cor. 11.* & quidem ex Evangelio constat fuisse institutum, ut perennaret in Ecclesia: nam Christus dixit: *Hoc facite in meam commemorationem.* Idem constat ex Apostolo supra: *Quotiescumque manducabitis panem hunc, & calicem biberis, mortem Domini annuntiabitis donec veniat.* supple, ad judicandum. Ex quo Apostoli loco etiam constat fuisse rem fidelibus usitatum. In hoc etiam satis conveniunt cum Catholicis Hæretici (paucis fortè antiquioribus exceptis) etiam circa naturam hujus Sacramenti, partes consti-

I. Vox Eucharistia, denotans idem quod gratiarum actio seu bona gratia, rectè quadrat huic Sacramentum.

Quod variis insuper nominibus appellatur.